

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 8/2026
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Весне Мاستиловић, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Ивић, адвокат у ..., против туженог Универзитетски клинички центар Србије, Београд, кога заступа Државно правобранилаштво Београд, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2044/25 од 09.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 29.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2044/25 од 09.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 4685/2024 од 01.04.2025. године, у ставу I изреке, укинута је решење о извршењу Привредног суда у Београду Иив 4847/19 од 31.07.2019. године. Ставом II изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му плати износ од 12.977.778,64 динара, као и законску затезну камату на износ од 10.323.300,00 динара почев од 19.04.2019. године па до исплате. Ставом III изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 456.875,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2044/25 од 09.10.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда, а одбијен је и као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију побијајући исту због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена, ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према одредби члана 28. став 1. Закона о парничном поступку када је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана прописано је да се камата, уговорна казна и остала споредна потраживања, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да главни дуг износи 10.323.000,00 динара, што је противвредност 87.471,56 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (18.04.2019. године), закључује се да ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 485. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић